

gazdasági élete irányításának és gondozásának nagyobb felelősségű munkája, persze ex honoris officinem, sőt én kell, hogy kitüntetésnek tartsam, hogy ez a nép engem választott ki erre a szerepre. És én azt valóban nagy megtiszteltetésnek is tartom.

Bizonyos, hogy nekünk ma tartalmasabb az életünk, mint a Tiétek ott. Ez a mi előnyünk Fölöttetek. De reádolgozunk erre és ez a mi hátrányunk Veletek szemben.

De ha jól meggondolom: mégse cserélném el ezt a sorsot a magyarországi magyar művészsorssal, ma sem, ennyi nehéz, kimondhatatlanul nehéz esztendő tanulsági után sem és a teljesen bizonytalan, de bizonyosan csak nehezebb jövődőtől való őszinte irtózásom dacára sem.

És boldog vagyok, mert tudom, hogy egyetlen igazi erdélyi művész sem cserélné el a maga itteni sorsát egy talán anyagilag jobb magyarországi sorssal. Aki tőlünk az elmúlt évek során elbúcsúzott, azt könnyű szívvel eresztettük el, és aki még el fog menni (mert készül még néhány), könnyebbedés lesz nekünk is. Inkább az a baj, hogy vannak, akiket menesztenénk, de nem mennek.

Bocsáss meg, hogy lehetetlen írással terheltelek, de én már nem fogok géppel írni és géppel gondolkozni. És az írásom nem javul tapasztalatom szerint.

Szeretettel öllelek

Kós Károly

Kolozsvár, 935. V. 9.

